

[Justitsministeren]

kan bevirke flere færdselsdrab her i landet. Jeg takker hr. Lenger for, at vi kan være enige på dette punkt.

Jeg skal også medgive, at det er et spørgsmål om sandsynlighed, men jeg mener ikke, at sandsynligheden for færdselsdrab udelukkende eller i særlig grad er knyttet til hastigheden. Den er i allerhøjeste grad også knyttet til, hvilke veje det drejer sig om, og hvilken færdselssammensætning det drejer sig om. Det er derfor, ulykkestallene på de facadeløse motorveje er mindre end både på landevejene og i byerne, og det er derfor, regeringspartierne ønsker at få gennemført ændringsforslaget om 110 km i timen på motorveje for at få flyttet færdslen over på de veje, hvor sandsynligheden for færdselsdrab og -ulykker er mindst her i landet.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg hører til dem her i salen, der altid har næret stor respekt for den siddende justitsminister, både da han var folketingsmedlem og senere, da han blev justitsminister. Men jeg mener, at ministeren ved disse to behandlinger sætter én på en hård prøve med hensyn til bevarelsen af denne respekt.

For anden gang er ministeren kommet med lidt halvsarkastiske bemærkninger, lidt halvsmarte bemærkninger om, hvem der kører over og under 100 km i timen osv., underforstået, at hr. Jimmy Stahr nok kører over 100, han kører måske i virkeligheden meget mere – halvsmart, halvsarkastisk og ubehageligt.

Der er stadig væk ikke kommet nogen tydeliggørelse af, at får vi højere hastighed, så får vi flere ulykker. Det ved alle, det giver alle papirer tydeligt udtryk for, og så er der ingen mening i, at ministeren stadig væk står her og forsøger at sprede et tågeslør over, hvad der skal ske. Det bør alle de, der nu vil stemme for 110 km i timen, tænke på.

Endelig må jeg sige: jeg savner stadig væk en justitsminister, der tør stå herop og klart og utvetydigt sige, at uanset hvilken hastighedsgrænse der nu bliver stemt igennem, skal jeg nok gøre alt for, at den bliver overholdt. Se, det ville have været en justitsminister!

Første næstformand (Knud Østergaard):

Vi går nu over til anden omgang.

Margrete Auken (SF):

Jeg er heller ikke særlig betaget af justitsministerens viden om trafikikkerhed og af, hvad der gør den ringere eller bedre.

Jeg tror ikke, der er nogen, der i debatten har sagt, at hvis man kører 120 km i timen, så slår man folk mere ihjel, end hvis man kører 100 km i timen. Spørgsmålet er, at det simpelt hen er sværere at reagere på situationer, jo hurtigere man kører. Hvis den generelle hastighed er større, reagerer folk for sent, og det smitter af på resten. Det er det, vi står med. Det er et af de virkemidler, vi har.

Jeg ved ikke rigtig, hvad man skal stille op med en justitsminister, som omgås loven på den måde, den siddende minister gør. Vi kan blive lidt bestyrkede, men så bliver han forarget over tonefaldet og taler striks til én, fordi man anvender et fælt tonefald. Så kan man prøve at moderere sit tonefald og spørge, som andre har gjort, men det bliver svarene ikke mere tilforladelige af. De handler stadig væk om, at det også er for galt, at vi skal overholde loven, og at vi herinde, som er nogle underlige, sære nogle, der overholder færdselsloven, skal lægge et pres ned over alle andre. Det er strengt taget, hvad der bliver sagt.

Prøv at tænke på, at man overførte argumentationen til spritkørsel. Jeg tror, at mange herinde i deres unge dage og studietid, før de kampagner, der blev lavet, virkelig gjorde indtryk, har prøvet det for mange år siden eller for kortere tid siden, jeg ved det ikke. Der er jo mange i Danmark, der kører spritkørsel. Skulle man så til at legalisere det? Nej, hr. minister, nu er jeg demagogisk. Det er nok, at folk bliver slået ihjel ved for høj hastighed. Den er helt gal, hvis der er spiritus rodet ind i det. Jeg synes, at begge dele er for galt.

Jeg vil lige sige, at et af de væsentlige virkemidler i trafikikkerhedsarbejdet er oplysning, kampagner, og hvad vi siger til hinanden. Jeg går ud fra, at der er mange herinde, der har haft det ligesom jeg, at éns holdning til dette har ændret sig igennem årene ved, at man har fået mere indsigt i, hvad de ting betyder. Jeg kørte betragtelig anderledes i min studietid og i de år, hvor man skulle være frisk og hurtig, og hvor stemningen var sådan, at det kunne man. Og så lærer man,